

РЕШЕНИЕ

№ 27821

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9502** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. К. Р. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] против решение № 3942 от 27.08.2024г. на Софийски районен съд (СРС), постановено по н.а.х.д. № 2444 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърден „Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство (АТС), серия К № 8605920, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на Р. К. Р. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 100 (сто) лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 вр. ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и явно несправедливо – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.3 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си и в писмени бележки касаторът излага доводи за неправилни изводи на съда и необсъждане на относими разпоредби. Изтъкнати са съображения по Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. - чл.8, ал.3 и чл.10, ал.3 относно разположението и вида на АТС, не бил посочен фабричен номер на АТС в ЕФ, липсвал анализ на приобщената справка за организацията на движението. Моли решението на районния съд да бъде отменено както и да бъде отменен ЕФ.

Претендира разноси за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът Р. не се явява и не се представлява от адвокат, с касационната жалба се претендира и присъждане на разноси за адвокатско възнаграждение за две съдебни инстанции, касационната жалба е подадена от касатора лично.

Ответникът чрез юрк. М. изразява становище за неоснователност на жалбата иска от съда да остави в сила оспореното решение, претендира законосъобразност на ЕФ, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд - [населено място], като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

Въззивният съд в оспореното решение е приел за установено по процесния ЕФ, че на 18.08.2023 г. в 12:37 часа, на АМ Т., 1-ви километър до бензиностанция Петрол с посока на движение от [населено място] поле към [населено място], лек автомобил Шкода О. с рег. [рег.номер на МПС] се движил със скорост 98 км/ч при ограничение 80 км./ч, въведено с пътен знак В-26 за извън населено място. Скоростта била установена и заснета с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1195.

По възражението, че ЕФ не отговаря на одобрения образец, съдът на стр.11 от решението е изложил, че заповедта на министъра на вътрешните работи, приложена на лист 12 от делото е официален документ, издаден от държавен орган и разполагащ с доказателствена сила, поради това съдът кредитира тази заповед и установява, че конкретно съставеният Електронен фиш отговаря на одобрения образец. В писмена защита по делото ответникът СДВР поддържа, че конкретния ЕФ съдържа и “видът на техническото средство, с което е установено нарушението, както и съответния му номер, в конкретния случай стационарно техническо средство CORDON M2“, поддържано и пред касационната инстанция от юрк М..

Изводът на въззивният съд е правилен като краен резултат, но следва да бъде допълнен със следните правни съображения:

Видно от съдържанието на ЕФ серия К № 8605920 в първи абзаце посочено изрично :„Нарушението е установено с АТСС, след приспаднат толеранс от – 3%“ Видно от представената по делото Заповед № 81213-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи за утвърждаване на образец от ЕФ се съдържа текст “установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система №.....“ , т.е конкретизирането на техническото средство чрез неговия номер е реквизит на съдържанието на ЕФ съгласно заповедта на министъра.

Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП, изречение второ ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В текста на разпоредбата не се съдържа изискване за посочване на номер на АТС и вида му.

Видно от съдържанието на уведомителното писмо за установено пътно нарушение по Приложение II от Директива (ЕС) 2015/413 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 година за улесняване на трансграничния обмен на информация относно пътнотранспортни нарушения, свързани с безопасността по пътищата, Обн. L ОВ. бр.68 от 13 март 2015г, чийто разпоредби са транспонирани в ЗДвП, съдържа единствено изискване за вида на уреда, с който е установена несъобразена скорост, видно от страница трета, Подробни данни за нарушението, буква в) от образеца на уведомителното писмо, посочено в чл.5 от Директивата. В случая видно от цитираното съдържание на ЕФ, се съдържа вида на средството, с което е установено нарушението – АТСС.

Въззивният съд при правилна преценка на доказателствата, е установил всички предпоставки за издаването на ЕФ, предвидени в закона. Доводите на касатора относно разположението на АТС не се споделят. Следва да се посочи, че издаването на ЕФ по образец за процесното нарушение, е обусловено от следните предпоставки: нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за нарушението да не се предвижда предвидено наказание лишаване от право да се управлява МПС или отнемане на контролни точки. Всички тези изисквания са изпълнени в конкретния случай. Издаването на ЕФ не е обвързано с обстоятелства и разрешаването на въпрос дали е следвало да бъде поставено АТС на конкретното място, доколкото общественият интерес е да не се допускат нарушения на правилата за движение по принцип и на всяко място

Пред СРС е проведено едно съдебно заседание, в което адв. Г. е взел участие чрез депозирано писмено становище, не е направил искания по доказателствата във връзка с възраженията си, напротив, адвокатът е заявил, че няма искания по доказателствата – л. 90 от въззивното дело. Въззивният съд е обосновал изводите си въз основа на писмените документи, издадени като официални такива, съставени от длъжностни лица, за проверките и годността на процесното АТС, за разположението му и времето на работата му, които като неоспорени и безспортиворечиви относно съдържащите се в тях данни за факти и обстоятелства относно конкретното нарушение, преценени в съвкупност, правилно са кредитирани от съда като годни доказателствени средства.

Следва да се посочи, че всички наведени пред касационната инстанция доводи се съдържат в писмена защита пред въззивната инстанция на адв. Г., по които въззивният съд е изложил подробни мотиви в решението си, които се споделят от касационната инстанция.

В случая касаторът е разбрал мястото на нарушение точно, тъй като в ЕФ са посочени достатъчно индивидуализиращи белези – до бензиностанция Петрол, посоката на пътя. В допълнение са предоставени координатите, на които е поставено АТС. По преписката са представени разпечатка от паметта на техническото средство, карта с обозначение на мястото на извършване на нарушението и снимка на автомобила. Твърденията на касатора за непълнота на преценката на съда или необсъждане на доказателства, са необосновани. Съдът е обсъдил всички относими доказателства към вмененото на касатора административно нарушение, както и такива, относими към

оправдателната теза.

В допълнение, възраженията на касатора, основани на разпоредби от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г., не могат да бъдат противопоставени на извършеното от него нарушение на ЗДвП. Доказано е извън всякакво съмнение, че е извършено административно нарушение, доводите и възраженията му не променят заключението на АТС за извършеното нарушение.

В заключение, в мотивите на оспореното решение съдът е извършил проверка за законосъобразността на ЕФ като е обсъдил всички доказателствени средства по преписката и осъществил контрол на всички данни, въз основа на които е издаден ЕФ, а също и на всички относими разпоредби, в това число е извършил и проверка за срока на валидност на техническото средство, дали касаторът е административно-наказателно отговорно лице и което следва да отговаря за конкретното пътнотранспортно нарушение. От фактическа и правна страна въззивният съд е извършил в пълнота дължимата проверка както по фактите, така и по правото, Посоченото е в съответствие със задължението на съда по чл.107, ал.2 НПК – да обсъди и служебно да събере доказателства както за обвинителната, така и за оправдателната теза. Споделими са и изводите на СРС за правилно приложение на санкционната норма – при условията на повторност.

На последно място, липсата на посочени срок и пред кого се обжалва ЕФ, не е нарушило правото на защита на лицето, доколкото в срок и чрез адвокат е осъществена такава защита чрез подадената жалба до съда.

По тези мотиви касационната инстанция приема, че оспореното съдебно решение е издадено при правилно приложение на закона, не са допуснати нарушения, относими към предвидените касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и обуславящи неговата отмяна. Касационната жалба е неоснователна, а съдебното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника чрез юрк. М. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. М. и които се определят в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3942/27.08.2024г., постановено по а.н.д.№ 20241110202444/2024 година по описа на СРС, НО, 10-ти състав.

ОСЪЖДА на Р. К. Р., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати по бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

